دستمزد نابرابر زنان و مردان در دنیای غرب!

زنان آمریکایی همچنان با فاصله دستمزد جنسیتی قابل توجهی مواجه هستند

مریم زاهدی
خبرنگار چاردیواری

تصور کنید شما در یک اداره کار می‌کنید و کارمند یکی از بخش‌ها هستید. در همان بخش کارمندان آقا و خانمی حضور دارند که کار، مسئولیت و خروجی کاری‌شان یکسان است اما در نهایت وقتی سر ماه می‌رسد و شما برای گرفتن حقوق مراجعه می‌کنید، متوجه می‌شوید حقوق خانم‌ها به مراتب کمتر از آقایان است. این نابرابری دستمزد وقتی پای زنان دارای فرزند به میان می‌آید، جدی‌تر هم می‌شود به‌گونه‌ای که در دنیای غرب از این ماجرا به جریمه یا مجازات مادری تعبیر می‌شود.

در قرن ۲۱ و در دل دنیای غرب، هنوز هم زنان و مردان به‌واسطه انجام کار یکسان، دستمزد برابر ندارند.

۱۵ مارس ۲۰۲۲ روز حقوق برابر است که نشان می‌دهد زنان چند روز اضافی باید کار کنند تا به اندازه مردان در سال ۲۰۲۱ کار کنند. شکاف دستمزد جنسیتی همچنان ادامه دارد و زنان به ازای هر دلاری که مردان به‌دست می‌آورند ۸۳ سنت درآمد دارند. شکاف در پرداخت به‌طور گسترده‌ای بر اساس مکان، نژاد و چند عامل دیگر وجود دارد. روز دستمزد برابر نشان می‌دهد زنان چند روز اضافی باید کار کنند تا آنچه مردان در سال قبل انجام داده‌اند به دست آورند.

بیش از نیم قرن پس از تصویب قانون دستمزد برابر توسط آمریکا، زنان آمریکایی همچنان با شکاف دستمزد جنسیتی قابل توجهی مواجه هستند.

نکته

تأثیر نژاد و رنگ پوست

در دنیای غرب، رنگ پوست و نژاد شما می‌تواند روی همه چیز تاثیرگذار باشد؛ از دستمزد گرفته تا خدمات اجتماعی و حتی نوع برخورد مردم با شما. بر اساس داده‌های سال ۲۰۲۰، زنان سیاهپوست فقط ۶۴ درصد درآمد مردان سفیدپوست غیراسپانیایی را به دست آورده‌اند. همان‌طور که توسط اداره آمار ردیابی شده است، زنان اسپانیایی‌تبار می‌توانند از هر نژادی باشند و شکاف دستمزد آنها بین مردان سفیدپوست غیراسپانیایی حتی بیشتر از زنان سیاهپوست است. بر اساس گزارش آوریل ۲۰۱۶ که کمیته مشترک اقتصادی سنای دموکرات منتشر کرد، تفاوت بیشتر بین درآمد مردان سفیدپوست غیراسپانیایی و زنان رنگین‌پوست را می‌توان به این واقعیت نسبت داد که «زنان رنگین‌پوست هم به دلیل جنسیت و هم به دلیل نژادشان از این شکاف درآمدی رنج می‌برند.»

ذره‌بین

مجازات مادری

بر اساس این گزارش، برخی کارفرمایان ممکن است مادری را به‌عنوان «نشانه‌ای از سطوح پایین تعهد و شایستگی حرفه‌ای» بدانند. از سوی دیگر، پدران شاغل ممکن است به‌عنوان افراد دارای «افزایش تعهد کاری و ثبات» در نظر گرفته شوند.

گزارش اخیر شکاف دستمزد از Payscale بر «جریمه مادری» که برخی از زنان شاغل با آن مواجه هستند، تأکید می‌کند.

«وقتی همه چیز را برابر بدانیم، مادران به ازای هر دلاری که پدرانی با ویژگی‌های شغلی یکسان به دست می‌آورند، ۰/۹۸ دلار دریافت می‌کنند.» شکاف پرداختی کنترل‌نشده در این گزارش برای مردان و زنانی که پدر و مادر نیستند ۰/۸۸ دلار بود که این فاصله کمتر از ۰/۷۴ دلار بین والدین است.

مکث

نداشتن حق فرزند

زنان دارای فرزند هیچ افزایش حقوقی دریافت نمی‌کنند، در حالی که مردان دارای فرزند پاداش دریافت می‌کنند.

در سال ۲۰۱۵، درآمد زنان دارای فرزند تقریبا برابر با زنان بدون فرزند بود؛ به ترتیب ۷۲۷ و ۷۲۶ دلار در هفته.

با این حال، پدران شاغل دارای فرزند حدود ۱۴۱ دلار بیشتر از مردان بدون فرزند درآمد داشتند.

این شکاف از آن زمان به آرامی در حال کاهش است، زیرا داده‌های سال ۲۰۲۰ از اداره آمار کار نشان می‌دهد زنان دارای فرزند اکنون اندکی بیشتر از زنان بدون بچه زیر ۱۸ سال درآمد دارند.

درآمد مردان دارای فرزند افزایش می‌یابد و تفاوت بین دستمزد هفتگی آنها معمولا ۲۲۴ دلار بیشتر از همتایان بدون فرزند آنها در سال ۲۰۲۰ بود.

دیدگاه

حقوق جنسیتی، چالش ناتمام غرب

■ شکاف پرداخت دستمزد زنان و مردان، مساله لاینحل غرب است

مسأله دستمزد نابرابر زنان و مردان به عنوان یک چالش، از اوایل دهه ۱۸۶۰ میلادی تحت عنوان «دستمزد برابر برای کار برابر» به طور جدی مطرح شد. در آن زمان زنان حتی از حق رأی هم برخوردار نبودند و اگرچه در سال ۱۹۲۰ و به دنبال اصلاحات در قانون اساسی، حق رأی را به دست آوردند اما اختلاف فاحش در میزان حقوق آنان با مردانی که کاری مشابه را انجام می‌دادند، همچنان به قوت خود باقی بود. در دهه ۱۹۴۰ اقدامی که برای رفع این تبعیض صورت گرفت، موفقیتی درپی نداشت. ماجرا از این قرار بود که سال ۱۹۴۴ «وینفرد استنلی» از جمهوریخواهان کنگره از نیویورک، لایحه‌ای را مطرح کرد که خواستار از بین رفتن تبعیض در پرداخت دستمزد بر مبنای جنسیت بود. این لایحه به فهرستی از پرداختی‌های غیرعادلانه در قانون ملی کار عطف به سال ۱۹۳۵ اشاره می‌کرد و علاوه بر بی‌عدالتی به دلیل جنسیت، پرداخت غرامت به چنین فردی را نیز دربرمی‌گرفت، البته این لایحه هرگز در کنگره مطرح نشد. اگرچه به‌رغم مبارزات برای دفاع از حقوق زنان طی ۱۰۰ سال گذشته، اختلاف دستمزد کاهش یافته است اما مشکلات و حواشی مربوط به آن، هنوز در آمریکا به طور کامل حل نشده است. بنابر اعلام اداره سرشماری آمریکا، زنان در سال ۱۹۶۰، برای کار تمام وقت ۶۰ سنت دریافت می‌کردند، در حالی که حقوق مردان یک دلار بود و این رقم تا سال ۱۹۹۰ حتی به ۷۰ سنت هم نرسید. نزدیک‌ترین اطلاعات در دسترس مربوط به سال ۲۰۱۹ است که طبق آن زنان در ازای پرداخت یک دلار به مردان، فقط کمی بیش از ۸۲ دلار دریافت می‌کردند. به این ترتیب زنان به طور میانگین ۱۰ هزار دلار کمتر از مردان همتراز خود حقوق می‌گرفتند. طبق اطلاعات سال ۲۰۱۹ از وزارت کار آمریکا، زنان اسپانیایی تبار روزانه ۵۵ سنت دریافت می‌کردند، این در حالی است که مردان سفیدپوست غیراسپانیایی یک دلار می‌گرفتند. در همین زمان، حقوق زنان سیاهپوست ۶۳ سنت و دریافتی زنان سفیدپوست غیراسپانیایی ۷۹ سنت بود. به زنان آسیایی‌تبار هم ۸۷ سنت پرداخت می‌شد.

برای دیدن منبع گزارش کیوآرکد را اسکن کنید

پنجره

چالش‌های زنان آمریکایی برای مادرشدن

مادری برای خودش یک دنیای دیگر است. دنیایی که تو را از مسیر و زندگی قبلیت جدا می‌کند و به وادی تازه‌ای می‌برد. دنیای مهر ورزیدن و عشق بی‌حد و مرز یک مادر به فرزندش را نمی‌توان با هیچ واژه‌ای توصیف کرد. با تمام اینها اما برای به دست آوردن این موهبت و برخورداری از این احساس ناب هم ناگزیر باید از برخی داشته هایت چشم‌پوشی کنی. اشتغال و مادری کردن به‌صورت همزمانی اتفاقی است که می‌تواند هم برای مادر و هم برای فرزندش تبعاتی در پی داشته باشد. به همین دلیل هم کشورهای مختلف بسته به سیاست‌های جمعیتی خود تسهیلاتی را برای مادران شاغل در نظر می‌گیرند. با تمام اینها اما طبق گزارش‌های موجود در برخی از کشورهای دنیا همچون آمریکا هم خدمات و مزیتی برای مادران شاغل در نظر گرفته نمی‌شود.

کشورهایی که مرخصی زایمان ندارند!

در ۱۶۴ کشور جهان برای مادرها به دلیل تولد نوزادان مرخصی با حقوق در نظر گرفته شده و فقط چهار کشور لیبریا، گینه نو، سوازیلند و آمریکا هستند که در این رابطه برای آنها قانون ملی وضع نشده است. طبق آمار سازمان جهانی کار، تنها کشوری که مرخصی باحقوق را به مادران تضمین نمی‌دهد، پاپوا گینه نو است که در آن کشاورزی نقشی مهم در معیشت ۸۵ درصد جمعیت دارد.

در آمریکا، فقط ۱۲ درصد کارکنان بخش خصوصی می‌توانند از مرخصی باحقوق پس از زایمان برخوردار شوند. در حال حاضر در آمریکا به جز ایالت کالیفرنیا، فقط نیوجرسی و رود آیلند هستند که مرخصی باحقوق را از شش تا چهار هفته به خانم‌های باردار ارائه می‌دهند. در کالیفرنیا از حقوق زنان کم می‌شود تا حقوق مرخصی باحقوق آنها در زمان زایمان تامین شود. از همه مهم‌تر این‌که در این کشور زنانی که باردار می‌شوند و به زایمان می‌روند به سادگی شغل خود را از دست می‌دهند.

همین مسأله هم موجب شده تا زنان آمریکایی رغبت چندانی به فرزندآوری نداشته باشند. به‌خصوص کسانی که به شغل‌شان نیاز دارند چون باید از بین مادر شدن و اشتغال، یکی را انتخاب کنند. آمریکا برای جبران مسأله جمعیت، سیاست‌های دیگری را دنبال می‌کند که یکی از اصلی‌ترین آنها مهاجرپذیری است.

تبعیض بین مادران شاغل

برای زنان شاغل، تفاوت درآمد بین زنان دارای فرزند و بدون فرزند حداقل است. مادران شاغل در سال ۲۰۲۰ فقط ۲۷ دلار بیشتر از سایر زنان شاغل درآمد داشتند. در حالی که این نابرابری را می‌توان به تفاوت در مشاغل و ساعات کاری بین مردان و زنانی که بچه دارند و آنهایی که بچه ندارند، نسبت داد. گزارشی که در سال ۲۰۱۶ توسط ستاد دموکرات کمیته مشترک اقتصادی سنا منتشر شد، می‌گوید تفاوت‌هایی نیز در نحوه کار مادران و زنان وجوددارد. علاوه‌بر این زنان سیاهپوست و اسپانیایی‌تبار در مقایسه با مردان سفیدپوست غیراسپانیایی با بیشترین شکاف دستمزد مواجه هستند.